

نقد، وجدان ادبیات

حسن حسینی
«ناقدان مثل خرمگشایی هستند که اثر، دروغ گفته است.»

انتوان چخوف
«امروز صبح یک نگاه به ساتردهی ری وی یو انداختم و چند تا از نقد و بررسیهای راجع به کتابهای تازه منتشر شده - البته نه کتابهای خودم - را خواندم و طبق معمول هول مرا گرفت. بررسی کننده یا بهتر بگویم منتقد که مثل ماهی چسبنده با تغذیه و نیابتاً حظ بردن از اثر دیگران، به حیات خودش ادامه می‌دهد، باید با حرفاها دل سرد کننده، اثر نویسنده‌گان را (که وسیله کسب معاش است) تحت نظم و قاعدهای در آورد. البته حرف من این نیست که نویسنده‌گان باید تابع هیچ نظم و قانونی باشند. اما امیدوارم کسانی که می‌خواهند نویسنده‌شوند، آن چنان هم به لحاظ روحی و جسمی، شبیه الگویی واحد نباشند.»

جان اشتاین بک
«منتقد همان خواننده جدی است که اثر ادبی برایش تنها یک سرگرمی گزرا نیست، بلکه دپا، نشانه و شهادت زندگی معنوی اوست که نویسنده رهایشان کرده است.»

کلود ادموند ماینی
«هیچ نقدی قطعی و همیشگی نیست. نقد هرگز برای یک بار و همیشه انجام نمی‌شود، بلکه همیشه وابسته به روند تاریخی و مرحله‌ای خاص از تکامل اجتماعی است.»

گراهام هوف
«غالب منتقدان کسانی هستند که طالع منتقدی که در یک اثر هنری فقط عیوب آن نیک نداشته‌اند و در آن هنگام که خواسته‌اند

بلکه وظیفه‌ای اخلاقی و به همان اندازه ادبی است.»

سن مارک ژیراردن
«نقد باید همانند تاریخ مبرا از هرگونه تعلق خاطر، منفعت و طرفداری باشد و بیشتر درباره استعدادها قضاؤت کند تا عقاید. نقد بی طرف از عقاید پیشی می‌گیرد.»

ویلمن
«منتقد خوب کسی است که ماجراهای درونی خود را از ورای شاهکارها شرح دهد.»

ژول لومن
«نقد علم نیست، بلکه یک همکاری هنری است.»

بودلر
«نقد نشانه شکست و ناکامی در ابداع است.»

استاندال
منتقد کسی است که جاده‌ها را می‌شناسد اما رانندگی نمی‌داند.»

جین سیپلوس
«هنرمند از منتقد بالاتر است، چرا که هنرمند چیزهایی می‌نویسد که منتقد را تکان می‌دهد. اما منتقد چیزهایی می‌نویسد که همه را تکان می‌هد الا هنرمند را.»

ویلیام فاکنر
«نقد در هنر مثل آینه جلوی اتومبیل است. راننده - هنرمند - باید به کمک آن مواطن پشت سرش باشد ولی یکسره در آن نگاه نکند، چرا که در این صورت انحراف از جاده و خطر تصادف در کمین اوست.»

اشاره
در کنار هم چیز نظرات بزرگان در زمینه‌های گوناگون می‌تواند تصویرگر تفاوتها و شباهتها و رایه دهنده آن مضمون در جایگاه فعلی آن باشد. بر آن شدید تا در هر شماره سیر و سفری در آراء متقدان و نویسنده‌گان در زمینه‌های مختلف داستان نویسی داشته باشیم. اولین شماره را به دلیل حساسیت جایگاه نقد به این مقوله اختصاص دادیم.

نقد ادبی کلیدی است که به کمک آن می‌توان به هزار توی پر پیچ و خم اثری راه یافت. در اینکه «نقد» چیست؟ و «منتقد» واقعی باید چه خصوصیاتی را دارا باشد، اتفاق رویکردهای متفاوتی است که در ادبیات پدید آمده. البته در این که نقد خوب می‌تواند راهگشای یک جریان سالم ادبی باشد، کسی تردید به خود راه نمی‌دهد.

این که اغلب نویسنده‌گان دل خوشی از متقدان ندارند، بسیار بدیهی است. اما گاه همین نویسنده‌گان خود متقد آثار دیگر نویسنده‌گان می‌شوند. این گونه برخورد با نقد نشان می‌دهد که عداوت پیش از آنکه به نقد ادبی برگردد، متوجه متقد است. متأسفانه گاه معايب یک متقد به حساب نقد گذاشته می‌شود.

آنچه می‌خوانید گزیده‌ای است از دیدگاههای گوناگون درباره نقد و متقد.

«نقد همانا تلقی ادبیات به منزله قلمرو ارزشهاست»

ژ.س. کارلونی
«نقد، یک نظرپردازی بی‌فایده نیست،

نومید شوند، مقام امن نگهبانی گورستان را یافته‌اند. باید آن اندازه بزرگ باشد که با تسلیمی رضامندانه این مطلب را درک کند که کارش با وجود این همه اهمیت فقط ارزشی بی‌دوام دارد. زیرا شایستگی او همه در آن است که نیازمندی‌های نسل خود را برآورده سازد و راه را بدان نشان دهد....

صرف عمر برای چنین سرانجامی فقط در صورتی به زحمتش می‌ارزد که متقد ادبیات را یکی از مهمترین اشتغالات بشری بداند. «

سامرست موام

«متقد همیشه بعد از حادثه پیدایش می‌شود، چون قبلاً اثری نوشته شده و نویسنده وقتی با آنها موافق است که آنها هم به همان نتیجه او برسند. به عبارت دیگر اگر نقاد به چیزی که من با تمام وجود می‌دانم درست است و حداکثر کوششم را کرده‌ام و آن را خوب از کار در آورده‌ام، ایراد بگیرد، من تحت تأثیر اینکه این نکته مطابق میل یک نفر نیست، قرار نمی‌گیرم، اما اگر در مود شخصی یا چیزی که نوشتم دodel باشم و متقدی نیز بر این شک و دodelی صحه بگذارد، آن وقت است که شگم به یقین تبدیل می‌شود و با کمال میل به نقد متقد احترام می‌گذارم.»

تادین گوردیمر

«برای من مهم نیست که به من بگویند نویسنده «داستانهای محلی». تعیین جایگاه نویسنده‌گان و داوری کار متقدان است، اما نقاد حق ندارد بگوید که نویسنده باید راجع به چه بنویسد. نویسنده به تنها بی مسئولیت این کار را بر عهده دارد.»

يو دورا ولتي

«ادبیات وجود انسانیت است و نقد وجود ادبیات.»

پل سوده

است که متقد را وامی دارد تا در مجاهدهای که جهت نیل به این غایت دارد، فقط به عبدالحسین زوین کوب

«نویسنده‌گان از وجود متقدی که به طور جدی در فکر ادبیات باشد، استفاده می‌برند. حتی اگر از وی به خشم هم بیایند، ممکن است برای ابراز مخالفت تحریک شوند. که چگونگی هدفهای خود را با وضوح بیشتری

متقد بودن عبارت است از داوری کردن در دریابند.

باب ارزشها.»

چنین متقدی می‌تواند در نویسنده‌گان ریچارد دز شوری برانگیزد. که آنان را به انجام کوشش‌های بیشتری بخوانند، و نمونه وجودی

«نقد خوب هزار گونه هست، اما نقد بد یک خود او ایشان را تشویق کند تا به صورت گونه بیشتر نیست و آن نقدی است که عاری از مجاهده صمیمانه باشد، عاری از شناخت جدی‌تر به هنر خود پردازند.

در حقیقت یک متقد بزرگ باید یک مرد

است، خدا می‌داند که کتابخانه چه گورستان حقیقت‌جویی بیندیشد و بس.»

زاده سارتو

«نقد فقط باید این را معلوم کند که هنرمند چه می‌خواسته است بگوید و آیا آنچه را می‌خواسته بگوید، توانسته یا نه؟»

جویل اسپینگارن

متقد بودن عبارت است از داوری کردن در دریابند.

باب ارزشها.»

ریچارد دز

شوری برانگیزد. که آنان را به انجام کوشش‌های بیشتری بخوانند، و نمونه وجودی

«نقد خوب هزار گونه هست، اما نقد بد یک خود او ایشان را تشویق کند تا به صورت گونه بیشتر نیست و آن نقدی است که عاری از شناخت جدی‌تر به هنر خود پردازند.

در حقیقت یک متقد صمیمانه

صمیمانه. در حقیقت همین شناخت صمیمانه

در حقیقت همین شناخت صمیمانه

در حقیقت یک متقد بزرگ باید یک مرد

